

АЛЕКСАНДАР СЕРГЕЈЕВИЧ ПУШКИН

ОЧЕНАШ

ДЕСЕТА ЗАПОВЕСТ

Не прижељкуј туђа блага!
 То ми, Боже, заповедаш;
 Знаш колика ми је снага –
 А с нежним осећањима, шта?
 Не желим да увредим друга
 И не желим његова имања,
 Не треба ми његов слуга,
 Гледам на све испод ока:
 И његова кућа, и стока,
 Не ласкају ми благостања.
 Али ако је његов раб
 Робиња, дивна... Ја сам слаб!
 А ако му је супруга
 Слатка, анђеоско тело –
 О Боже! Знам не би смело,
 Завидим срећи свог друга.
 Ко још срце контролише?
 Ко је тај роб безусловни?
 Како да љубазне не волиш?
 И не пожелиш благослов?
 Гледам, клонем и уздишем,
 Али строго дужност поштујем,
 Жељама свог срца ласкам,
 Ћутим... у тајности страдам.

1821.

АНЂЕО

На вратима раја анђео нежан
Погнуте главе је сијао,
А демон мрачан и бунтован
Паклени понор прелетао.

Дух сумње, дух порицања,
У чисти дух је погледао
И врелину умиљавања
Први пут нејасно упознао.

„Прости“, рече, „кад сам те видео
Ти си ме чудесно постидео:
Све на небу нисам замрзео,
Све на свету нисам презирао.”

1827.

ПУСТИЊСКИ ОЦИ И НЕПОРОЧНЕ ЖЕНЕ

Пустињски оци и непорочне жене,
Да би одлетели срцем у области незнане,
Да би их ојачале дуге олује и битке,
Составили су многе молитве божанске;
Али ниједна од њих ме не додирује,
Као та, коју свештеник опетује
Током тужних дана Великог поста;
Најчешће ми долази до уста
И незнаном силом крепи посустале:
Господару мојих дана! дух празнине устајале,
Пожуду, ту скривену змију угуши,
И не дај празнословља мојој души.
Али дај, о Боже, да увидим грехе своје,
Да мој брат не прихватити осуде моје,
И дух смирења, стрпљења, љубави
И чедност у мом срцу оживи.

1836.

СВЕТОВНА МОЋ

Када је крај велике светковине огласио рог
И у мукама, на крсту, разапет Бог,
Отворила се животворног дрвета страница:
Марија Грешница и Пресвета Богородица,
Стајале су две жене
У неизмерну тугу урођене.
Али сада у подножју крста часнога,
Као на трему владара градскога,
Видимо уместо светих жена
Два страшна стражара постављена.
Зашто, реците ми, чувар строг?
Да ли је распеће државни пртљаг,
Или се бојите лопова или мишева?
Мислите да је важно издати краља краљева?
Или кроз заштиту моћних, покушавате спасење
Господа, овенчаног бодљикавим трњем,
Христоса, који је предао своје тело бичевима
Мучитеља, ексерима и копљима?
Или се бојите да ће руља увредити
Онога чије ће погубљење искупити
Цео Адамов род,
И, ако пустите прост народ
Да овде дође, зар не мислите да неће да смета
Господи која се овуда шета?

1836.

ОЧЕНАШ

Чујем – у келији скита
Старац са дивном молитвом
Тихо се моли преда мном:
„Оче наш, Оче небески!
Нека се вечно име Твоје
Осветли нашим срцима;
Нека дође Царство Твоје,
И воља Твоја, баш свима,
И на небу, и на земљи.

Насушни хлеб нам пошаљи
Својом руком великодушном;
И као што ми опраштамо,
Ми који смо нишчи пред Тобом,
Опрости, Оче, деца смо само;
Не ували нас у искушења,
И од лукавог завођења
Избави нас!..”

Пред крстом
Тако се молио. Кандило
Из далека у тами светлуца,
Срце ми је радост осетило
Због молитве тог старца.

[?]

Превео с руског
Зоран Берић